T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ

ESAS NO : 2017 / 121
KARAR NO : 2017 / 146
KARAR TR : 20.2.2017

ÖZET : Vazife Malullüğü Tespit Komisyonunca 02/08/2011 tarihinde vazife malulü olduğuna karar verilen davacının bu karar uyarınca SGK Başkanlığı Emeklilik Hizmetleri Genel Müdürlüğü Kamu Görevlileri Emeklilik Daire Başkanlığı'na durumunun 2330 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilmesi ve görevinden ayrılmaksızın vazife malullüğü aylığı bağlanması istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemin iptal edilmesi istemiyle açtığı davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : S.Ç.
Vekili : Av. A.M.
Davalı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı
Vekilli : Av. D.T.A.K.

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; davacının halen İstanbul Emniyet Müdürlüğü emrinde görevli 153922 sicil sayılı polis memuru olarak görev yapmakta olduğunu, Erzurum Emniyet Müdürlüğü emrinde görevli iken 21/11/1994 tarihinde görev başında geçirmiş olduğu trafik kazası sonucu yaralandığından idari polislik talebinde bulunduğunu, davacının sağlık dosyasının SGK Başkanlığınca incelenmesi neticesinde 03/08/2011 gün ve 68.181.138 sayılı yazı ile Üsküdar Devlet Hastanesince düzenlenen 25/03/2009 tarih ve 1420 sayılı raporundaki rahatsızlığının 21/11/1994 tarihinde meydana gelen olaydan sonra oluşan rahatsızlığının devamı olduğuna, bu rapordaki rahatsızlıktan dolayı malul olduğuna, 1053 sayılı Nizamnameye göre derecesinin (6) altı olduğuna, maluliyetinin sürekli olduğuna, idari polislik görevinde çalışabileceğine ve anılan kararda müvekkilimin idari polis olma talebi 04/08/2003 gün ve 25189 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Emniyet Teşkilatı Sağlık Yönetmeliğinde belirlenen şartlarına uygun bulunarak idari polis olarak görevlendirilmesine karar verildiğini, davacının halen idari polis olarak görev yaptığını, SGK Başkanlığı, SSK Genel Müdürlüğü, Kamu Görevlileri Emeklilik İşlemleri Daire Başkanlığı, İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne hitaben yazılarak gönderilen 03/08/2011 tarih ve B.13.2.SGK.0.10.02.04/68.181.137 sayılı yazıda davacının Vazife Malullüğü Tespit Kurulunun 02/08/2011 tarih ve 156 saydı karan ile 5434 sayılı Kanunun 45'inci maddesine göre kabul edildiği belirtildiğini, davacının idari polislik görevinde çalışmaya başlamasından sonra 20/09/2013 tarihinde SGK Başkanlığı, Emeklilik Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Kamu Görevlileri Daire Başkanlığına 6495 sayılı Kanunun 98'inci maddesi ile değişik 5510 sayılı Kanunun geçici 14'üncü maddesine göre görevinden ayrılmaksızın vazife malullüğü aylığı bağlanması istemiyle yaptığı başvurunun davalı idarece "Vazife Malullüğü Tespit Kurulunca 02/08/2011 tarihinde incelenerek 156 sayı ile 5434 sayılı Kanunun 45'inci maddesine göre vazife malulü olduğunuza karar verildiğinden hakkınızda 2330 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanmasına imkan bulunmamaktadır..." denilerek davacının görevden ayrılmaksızın vazife malullüğü aylığı bağlanması talebi reddedildiğini, bu işlemin hukuka aykırı olduğunu belirterek; Vazife Malullüğü Tespit Komisyonunca 02/08/2011 tarihinde vazife malulü olduğuna karar verilen davacının anılan karar uyarınca SGK Başkanlığı Emeklilik Hizmetleri Genel Müdürlüğü Kamu Görevlileri Emeklilik Daire Başkanlığı'na durumunun 2330 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilmesi istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin 08/10/2013 tarih ve 85.653.015/68.181.137 sayılı işlemin iptal edilmesi istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 3. İdare Mahkemesi: 07/01/2014 gün ve 2013/2174 Esas, 2014/7 Karar sayı ile "… 2577 sayılı Kanunun 33/2. maddesinde; "Kamu görevlilerinin görevlerine son verilmesi, emekli edilmeleri veya görevden uzaklaştırılmaları ile ilgili davalarda yetkili mahkeme, kamu görevlisinin son görev yaptığı yer idare mahkemesidir." kuralına, 33/3 maddesinde ise "Kamu görevlilerinin görevle ilişkisinin kesilmesi sonucunu doğurmayan disiplin cezalan ile ilerleme, yükselme, sicil, intibak ve diğer özlük ve parasal hakları ve mahalli idarelerin organları ile bu organların üyelerinin geçici bir tedbir olarak görevden uzaklaştırmalarıyla ilgili davalarda yetkili mahkeme ilgilinin görevli bulunduğu yer idare mahkemesidir." hükmüne yer verilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden, davacının halen İstanbul Emniyet Müdürlüğünde polis memuru olarak görev yaptığı, görev başında geçirmiş olduğu trafik kazası sonucu Vazife Malullüğü Tespit Komisyonunca vazife malulü olduğuna karar verilmesi üzerine idari polis olarak görevlendirildiği, daha sonra 20.09.2013 tarihinde Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'na 2330 sayılı Kanun kapsamında vazife malulü idari polis olarak görev yaptığından dolayı görevinden ayrılmaksızın emekliye ayrılmak istemiyle yaptığı başvurunun reddedilmesi üzerine bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda yukarıda yer verilen mevzuat hükümleri çerçevesinde idari polis olarak İstanbul'da görev yapan davacının görevinden ayrılmaksızın emekliye ayrılmak istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin işleme karşı açılan davada yetkili mahkeme davacının görev yaptığı yer idare mahkemesi olan İstanbul İdare Mahkemesidir…'' şeklindeki gerekçesiyle 2577 sayılı Kanunu'nun 14 ve 15/1-a maddesi uyarınca davanın yetki yönünden reddine, dava dosyanın yetkili İstanbul İdare Mahkemesi 'ne gönderilmesine karar vermiştir.

İSTANBUL 2. İDARE MAHKEMESİ: 07/02/2014 gün ve 2014/184 Esas, 2014/186 Karar sayı ile ''…2577 sayılı idari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde; adli ve askeri yargının görevli olduğu konularda açılan davaların reddine karar verileceği düzenleme altına alınmıştır.

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Sağlık Sigortası Kanunu'nun 2. maddesinde Kanun'un kapsamı, "Bu Kanun, sosyal sigortalar ile genel sağlık sigortasından yararlanacak kişileri, işverenleri, sağlık hizmeti sunucularını, bu Kanununun uygulanması bakımından gerçek kişiler ile her türlü kamu ve özel hukuk tüzel kişilerini ve tüzel kişiliği olmayan diğer kurum ve kuruluşları kapsar" şeklinde belirtildikten sonra; aynı Kanun'un "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" başlıklı 101. maddesinde, "Bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların iş mahkemelerinde görüleceği" hükme bağlanmıştır.

Dava dosyasının incelenmesinden; 5510 sayılı Kanun'un Geçici 14. maddesinin uygulanmasına ilişkin uyuşmazlığın görüm ve çözümünün adli yargı mercilerine ait olduğu sonucuna ulaşılmıştır…'' gerekçesi ile 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasası'nın 15/1-a maddesi hükmü uyarınca davanın görev yönünden reddine karar vermiş, karar taraflarca temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Davacı vekili, davacının davalıya başvuru tarihi olan 02/08/2011 tarihi itibari ile malullük aylığına hak kazandığının tespiti ile aylıklarının yasal faizi ile birlikte ödenmesi, yargılama giderlerinin karşı tarafa yükletilmesi istemiyle bu kez adli yargı yerinde dava açmıştır.

Bakırköy 19. İş Mahkemesi: 20/04/2015 gün ve 2014/63 Esas, 2015/225 Karar sayı ile özetle, ''…İddia, savunma, bilirkişi raporu ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; davacının halen İstanbul Emniyeti'nde görevli polis memuru olduğu, davacının Emniyet Müdürlüğü'nde çalışırken 21/11/1994 tarihinde görev başında geçirmiş olduğu trafik kazası sonucu yaralandığı ve idari polislik talebinde bulunduğu, SGK tarafından malul olduğuna ve derecesinin 6 olduğuna, maluliyetinin sürekli olduğuna idari polislik görevinde çalışabileceğine karar verildiği ve bunun üzerine Küçükçekmece İlçe Emniyet Müdürlüğü'nde idari polis olarak görev yapmaya başladığı, SGK'ya yapılan malullük aylığı talebinin kurum tarafından görevden ayrılmaksızın vazife malullüğü aylığı bağlanması talebinin olmadığı gerekçesiyle, talebin reddedildiği anlaşılmış ise de davacının vazife malulü olduğu konusunda taraflar arasında bir ihtilaf bulunmamakta olup ve 2330 sayılı Yasanın 2. maddesinde 5434 sayılı Yasanın 45. maddesine göre vazife malulü olanların bu yasadan yararlanamayacağına dair bir hüküm bulunmadığından ve dava dışı olup davacı ile aynı konumda bulunan polis memuru Mikail Tüzün'ün talebinin kabul edilmesi, bu polis memuruyla davacı arasında bir fark olduğu hususunun davalı tarafından öne sürülmediği, 2330 sayılı Yasada davacının bu yasadan yararlanmasını engelleyen bir husus bulunmadığından ve davacının 2330 sayılı yasadan yararlanması halinde ise 5510 sayılı Yasanın geçici 14. maddesinde yer alan istisnalar içinde olması nedeniyle, bu yasa hükmünden de yararlanmasının mümkün olduğu anlaşıldığından, bilirkişi raporu doğrultusunda…'' davanın kabulüne karar vermiştir.

İşbu karara karşı davalı vekilince yapılan temyiz başvurusu üzerine Yargıtay 10. Hukuk Dairesi: 21/04/2016 gün ve 2015/15273 Esas, 2016/6176 Karar sayılı ilamı ile özetle; ''…5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 01.10.2008 tarihinden önce 5434 sayılı Yasa kapsamında çalışması bulunan davacının, 21.11.1994 tarihinde görev başında geçirmiş olduğu trafik kazası sonucu vazife malulü olup olmadığı hususunda, 5510 sayılı Kanunun uygulama yeri bulunmamakta olup, buna göre 5510 sayılı Kanunun 101. madde hükümlerine göre sınırlı yetki ile donatılmış iş mahkemesi görevli değildir. Bu yönde görevin idari yargıya ait olduğunun belirgin olması karşısında, "yargı yolu yanlışlığı nedeniyle dinlenmesi mümkün bulunmayan dava dilekçesinin reddine" karar verilmesi gerekirken, işin esasına girilerek, yazılı şekilde karar verilmiş olması, usul ve yasaya aykırı olup, bozma nedenidir.''şeklindeki gerekçesiyle hükmün bozulmasına karar vermiştir.

BAKIRKÖY 19. İŞ MAHKEMESİ: 11/07/2016 gün 2016/230 Esas, 2016/387 Karar sayı ile bozma ilamına uyarak yargı yolunun caiz olmaması ve idari yargının görevli olması nedeniyle

davanın görev yönünden reddine karar vermiş, tarafların kararı süresinde temyiz etmemesi üzerine karar 08/08/2016 tarihinde kesinleşmiştir.

Davacı vekili, 11/11/2016 havale tarihli dilekçesiyle adli ve idari yargı yerleri arasında oluştuğunu ileri sürdüğü olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi için başvuruda bulunmuştur.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 20.2.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: İdari ve adli yargı yerleri arasında anılan Kanun'un 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının, davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece, idari yargı dosyası da temin edilmek suretiyle mahkememize gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, idari ve adli yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Sinem USTA'nın, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Vazife Malullüğü Tespit Komisyonunca 02/08/2011 tarihinde vazife malulü olduğuna karar verilen davacının bu karar uyarınca SGK Başkanlığı Emeklilik Hizmetleri Genel Müdürlüğü Kamu Görevlileri Emeklilik Daire Başkanlığı'na durumunun 2330 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilmesi ve görevinden ayrılmaksızın vazife malullüğü aylığı bağlanması istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemin iptal edilmesi istemiyle açılmıştır.

Dosya kapsamında yer alan Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı Vazife Malullüğü Tespit Kurulunun 08/10/2013 gün ve 85.653.015/68.181.137 sayılı kararına ilişkin yazıda; 21/11/1994 tarihinde saat 16:30 sıralarında şubedeki mevcut kuvvetlerle birlikte şehir merkezindeki Dadaşönü bekleme noktasındaki görev yerine gitme üzere seyir halinde bulunduğu sırada şube hizmetlerinde kullanılan servis otosunun yolun sağ şeridinde terk edilmiş kamyona sol arka taraftan çarpması neticesinde yaralanan davacının, Vazife Malullüğü Tespit Kurulunca 02/08/2011 tarihinde incelenerek 156 sayı ile 5434 sayılı Kanunun 45'inci maddesine göre vazife malulü olduğuna karar verildiğinden hakkında 2330 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanmasına imkan bulunmadığının belirtildiği anlaşılmıştır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır.

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 47. maddesi "Vazife Malullüğü" nü düzenlemekte olup, maddenin 1.fıkrasında; "...25 inci maddede belirtilen malûllük; sigortalıların vazifelerini yaptıkları sırada veya vazifeleri dışında idarelerince görevlendirildikleri herhangi bir kamu idaresine ait başka işleri yaparken bu işlerden veya kurumlarının menfaatini korumak maksadıyla bir iş yaparken ya da idarelerince sağlanan bir taşıtla işe gelişi ve işten dönüşü sırasında veya işyerinde meydana gelen kazadan doğmuş olursa, buna vazife malûllüğü ve bunlara uğrayanlara da vazife malûlü denir." hükmü yer almaktadır.

5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve Geçici 4 ncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101. maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan

itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir… Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden; 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158. maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır" hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanuna göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları kapsamında bulunan, 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten önce emekli sandığı iştirakçisi olan davacı tarafından açılan davanın görüm ve çözümünde idari yargının görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, İstanbul 2. İdare Mahkemesi'nce verilen 07/02/2014 gün ve 2014/184 Esas, 2014/186 Karar sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle , İstanbul 2. İdare Mahkemesinin verilen 07/02/2014 gün ve 2014/184 Esas, 2014/186 Karar sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 20.2.2017 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
NECİPOĞLU	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Yüksel
AYDIN	AKBULUT	DOĞAN

T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ

ESAS NO : 2017/121
KARARNO : 2017/146
KARAR TR : 14.4.2017

TAVZİH KARARI

İstanbul 2.İdare Mahkemesi ile Bakırköy 19.İş Mahkemesi arasında doğan görev uyuşmazlığı ile ilgili olarak Mahkememizin 20.2.2017 tarih ve E:2017/121, K:2017/146 sayılı kararı ile İstanbul 2.İdare Mahkemesinin 7.2.2014 gün ve E:2014/184, K:2014/186 sayılı görevsizlik kararının kaldırılmasına dair kararma ilişkin olarak, Bakırköy 19.İş Mahkemesinin 12.4.2017 tarih ve E:2016/236 sayılı kararda çelişki bulunduğuna ve bu çelişkinin giderilmesine ilişkin yazısı üzerine yapılan incelemede;

Vazife Malullüğü Tespit Komisyonunca 02/08/2011 tarihinde vazife malulü olduğuna karar verilen davacının bu karar uyarınca SGK Başkanlığı Emeklilik Hizmetleri Genel Müdürlüğü Kamu Görevlileri Emeklilik Daire Başkanlığı'na durumunun 2330 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilmesi ve görevinden ayrılmaksızın vazife malullüğü aylığı bağlanması istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemin iptal edilmesi istemiyle açılan davaya ilişkin olarak, İstanbul 2.İdare Mahkemesi ile Bakırköy 19.İş Mahkemesi arasında doğan görev uyuşmazlığı ile ilgili olarak Mahkememiz tarafından verilen 20.2.2017 tarih ve E:2017/121, K:2017/146 sayılı kararın içeriği incelendiğinde; davanın görüm ve çözümünde idari yargının görevli olduğu sonucuna varılarak, sonuç kısmında da buna uygun olarak İstanbul 2.îdare Mahkemesinin 7.2.2014 gün ve E:2014/184, K:2014/186 sayılı görevsizlik kararının kaldırılmasına karar verildiği, ancak maddi hata yapılarak kararın özet ve sonuç bölümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna yazılması gerekirken sehven ADLİ YARGININ görevli olduğu yazılmak suretiyle maddi hatanın yapıldığı anlaşılmakla maddi hatanın aşağıdaki şekilde düzeltilmesine karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ:

Yukarıda belirtilen gerekçelerle, Mahkememizin 20.2.2017 tarih ve E:2017/121, K:2017/146 sayılı kararının özet ve sonuç bölümündeki ADLİ kelimesinin kaldırılıp yerine İDARİ kelimesi eklenmek suretiyle maddi hatanın düzeltilmesine 14.4.2017 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
NECİPOĞLU	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Birgül	Mehmet	Yüksel
KURT	AKBULUT	DOĞAN